

KONCERT U VAŠEM STANU

Piše:
Dušan Dragović

PREPOJAČIVAČ, bez obzira je li ovjen od izlaznog, glavnog pojačivača, ili je s njim spojen, ima iste funkcije i mogućnosti korekcije reproduciranih zvuka. Ovdje ćemo ga tretirati kao odvojenu Hi-Fi elektronsku jedinicu, ali sve što bude rečeno važi će i za prepojačivački dio u integriranom pojačivaču. O bogatstvu komfora prepojačivača, što najviše zanima diskofile, bit će riječi u idućem broju.

Osnovna je funkcija prepojačivača, kao što se odmah može naslutiti iz njegova naziva, da izvrši prepojačanje nekog glazbenog signala koji stiže iz izvornog dijela Hi-Fi sistema, dakle — iz gramofona, magnetofona ili FM tuneru. No, većinu diskofila zanima gramofonska ploča i način kako će »pročitanu« moduliranu informaciju s ploče zvučnica gramofona prosljediti do prepojačivača, a zatim kako će ovaj preraditi i dovoljno pojačati da bi izlazni signal iz prepojačivača mogao korektno pobuditi glavni, izlazni pojačivač.

Funkcija prepojačivača

Teoretska objašnjenja i praktične upute kako upotrebljavati Hi-Fi uređaje

Daleko smo još od toga gramofonske ploče, počinimo razmatramo što se daje dogada sa zvučnim signalom na izlazu glavnog pojačivača, na putu do zvučnika. A to je: kako su gramofonske ploče modulirane stereo i kvadrofonskim informacijama, kako igla zvučnice »čita« te informacije i kako ih proslijedi prepojačivaču — doći će i to na red vrlo brzo! Citavo ljeti iz broja u broj, bavit ćemo se gramofonskim komponentama, uz maksimalno nastojanje da vam rasumačimo komplikiranu geometriju: brazda ploče — igla — ručka. No, vratimo se našoj temi — prepojačivaču!

Najbolje da odmah razgledate ilustraciju na kojoj su koncentrirani grafovi svih funkcija prepojačivača.

A-B: Budući da je najveće zanimanje za sudbinu kvalitete signala s

ponaša upravo zrcaleći suprotno od načina modulacije, braze na ploci: umjetno izdiže basove, a oslabljuje visoke tone. Svrha ovakve kompenzacije signala gramofonske zvučnice, koja se vrši u prepojačivaču, jest da ponovno stvari informaciju vjernu onoj kakva je izvorno snimljena na studijskoj magnetofonskoj vrpci. Mjera za ovu kategoriju »vjernog« jest dopušteno odstupanje od linearnosti izjednačenog signala, a ono iznosi, kao što se vidi iz ilustracije $\pm 1.5 \text{ dB}$, -3 dB . Ova devijacija od idealno linearne karakteristike signala nije tako kritična ako ne premašuje 3 dB na ekstremnom donjem kraju frekventnog opsega. Uostalom, prepojačivač zato i ima tonske kontrole kojima se može načinno vršiti korekcija zvučne slike.

C: Tonske kontrole (ton-blende) mogu bitno kompenzirati:

1. nedovoljnost samog Hi-Fi sistema

2. nedovoljnost snimke na ploči ili vrpci, i

3. nezadovoljavajuće akustičke uvjete sobe (npr. bogate zavjese, debeli tepisi i veliki raspisani naslonjači apsorbitirat će prigušiti čujnost visokih frekvencija, a prazna soba, s golim zidovima i bez tepiha, stvoriti velike reverberacije, neugodno izdizanje basova).

Gornja puna krivulja (C) pokazuje koliko mogu biti na svaku frekvenciju izdignuti basovi i visoki tonovi, a donja puna krivulja pokazuje koliko mogu biti prigušeni duboki i visoki tonovi.

U idućem broju nastaviti ćemo opis osobina prepojačivača, zato sačuvajte ovu ilustraciju.

